Speech Transgender Day of Remembrance Maastricht

Tanja Ineke, voorzitter COC Nederland, 22 november 2014

Lieve mensen,

Glenda, 21, werd afgelopen december omgebracht in Mexico. Ze werd geslagen en gestenigd, haar lichaam achtergelaten op een braakliggend stuk land.

J. Sanchez uit Belize, pas achttien jaar oud, werd vermoord toen ze onderweg was naar een feest. Ze werd aangevallen door twee mannen, die haar doodstaken.

Suman Singh, 20 jaar uit India, werd door vier mensen in brand gestoken en overleed later in het ziekenhuis aan de brandwonden.

En 10 november van dit jaar, nog maar twee weken geleden, werd in Georgië een 25-jarige transgendervrouw vermoord. Doodgestoken door een man die na afloop haar appartement in brand stak. De lokale media weigerden de identiteit van het slachtoffer te erkennen. Ze spraken over een 'jongeman'.

_____

Vandaag staan we stil bij de transgenders die het afgelopen jaar zijn vermoord.

Transgendergedenkdag, *International Transgender Day of Remembrance*, is een aangrijpend moment.

Aangrijpend wegens de aantallen. Ook dit jaar werden wereldwijd weer meer dan 200 honderd transgenders vermoord.

Aangrijpend wegens de wreedheid en haat waarmee die moorden op transgenders gepaard gaan.

Aangrijpend omdat deze mensen zonder enige aanleiding worden vermoord, worden vermoord om wie ze zijn.

En waarom Transgendergedenkdag mij elk jaar weer bijzonder aangrijpt, is door het benoemen van al die individuele slachtoffers. Hun naam. De datum waarop ze vermoord werden. En vaak de afschuwelijke manier waarop dat gebeurde.

Daardoor krijgen de individuele slachtoffers een gezicht. Daardoor worden ze meer dan een getal in een statistiek. Daardoor geven we ze een stukje van hun waardigheid terug.

De daders, de politie, de familie: zij willen het misschien doen voorkomen alsof deze mensen nooit geleefd hebben. Maar dat laten wíj NIET gebeuren. Elk van deze mensen heeft geleefd. Elk van deze levens is het waard om vandaag door ons te worden herdacht.

_____

De buitenstaander, die namen hoort uit landen als India, Brazilië en Belize, zou kunnen denken dat transgendermoorden en transgenderhaat een verschijnselen zijn uit verre lanen.

Maar ook in Nederland werd dit jaar een transgendervrouw vermoord. Op 1 mei, in Andijk.

En ook in Nederland is er transgenderhaat.

Ja, in vergelijking met veel andere landen is Nederland tolerant voor lesbiennes, homo's, bi's en transgenders. En met veel transgenders gaat het gelukkig goed, zeker als hun transitietraject achter de rug is.

Maar laten we niet wegpoetsen dat er ook in Nederland nog veel *niet* goed gaat. Dat de situatie van transgenders ook in ons land nog altijd verre van rooskleurig is. Dat weten we, zoals we hier vandaag bij elkaar zijn, als geen ander.

_____

Teveel transgenders worden getreiterd, geïntimideerd en gemolesteerd. En hoe bedreigend is het wel niet, als die rotjochies uit je straat je *elke dag weer* uitschelden? Dat je maar met een omweg naar huis loopt, zodat ze niet ontdekken waar je woont?

Teveel transgenders staan op de arbeidsmarkt buiten spel. En hoe vernederend is het wel niet, als je baas je vertelt dat je 'niet meer representatief bent' voor zijn bedrijf, als je eindelijk de moed hebt gevonden om 'uit de kast te komen'? Terwijl je juist wilt méédoen en je talenten wilt inzetten!

Teveel transgenderjongeren staan er op school alleen voor. En hoe treurig is het, dat je alle reaguurders van Nederland over je heen krijgt, als je pleit voor een paar genderneutrale toiletten?

Teveel transgenders zijn eenzaam. En hoe verdrietig is het, als je het gevoel hebt dat er niemand in je leven is waarop je kunt terugvallen?

Teveel transgenders zitten slecht in hun vel. En wat een gemis, als je het gevoel hebt dat het leven het niet meer waard is om geleefd te worden.

_____

We hebben in Nederland nog teveel zaken slecht geregeld. We lopen tegenwoordig zelfs achter op landen als Argentinië en het Verenigd Koninkrijk.[1]

Zo hebben we niet één wet die transgenderdiscriminatie expliciet verbiedt.

Is het verboden om je geslachtsregistratie te wijzigen als je nog geen zestien jaar bent.

Sta je nog altijd anderhalf jaar op de wachtlijst, voor je aan een transitietraject kunt beginnen.

Moet je zelf betalen voor gezichtsontharing en borstconstructie.

Weten huisartsen, hulpverleners en docenten nog altijd schrikbarend weinig over transgenders.

_____

Ik eindig positief. Op 1 juli van dit jaar stond ik met Petra en Damian-Jackson op het Amsterdamse stadhuis. Om te vieren dat de nieuwe transgenderwet in werking trad. Petra en Damian mochten als eersten hun geslachtsregistratie laten wijzigen, zonder dat daar allerlei mensonterende eisen, als sterilisatie, tegenover staan. Eindelijk erkenning dat wie je bent van binnen zit, en niet van buiten.

Voor die wet hebben we jaren samen, schouder aan schouder geknokt: Transgender Netwerk Nederland, COC Nederland en natuurlijk jullie, individuele activisten.

Met diezelfde standvastigheid en vastberadenheid gaan we samen de komende jaren ook al die andere barrières slopen waar transgenders in Nederland tegenaan lopen.

Steen voor steen. Stap voor stap. Dank jullie wel.

---

[1] In de LHBT-rechten 'top 10' van ILGA Europe staat het Verenigd Koninkrijk op 1, Nederland op 4. VK kent bijvoorbeeld *wel* een expliciet wettelijk verbod op transgenderdiscriminatie.